

den mener jeg er en Ting, som vi bør kvittere for med Tak og med Paaskønselse. Jeg mener som sagt at kunne anbefale dette Forslag til Gennemførelse, maaske med Ændringer paa visse Punkter — og det ved jeg, at man altid vil være villig til saavel fra vor Side som fra den højtærede Finansministers Side —, særlig med Hensyn til de administrative Bestemmelser, som jeg talte om. I det hele og store mener jeg, at Forslaget er et godt Grundlag for en demokratisk Beskatning af den absolutte Luksusvare, som Talen er om her.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre enkelte mere eller mindre almindelige Bemærkninger, særlig om det foreliggende Toldlovsforslag og om den Behandling, det har været underkastet her i de sidste Dage. Jeg kunde have Lyst til atter her at tage mit Udgangspunkt fra en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen). Han udtalte forleden Dag saadant noget som, at Socialdemokraterne ikke kunde gaa med til disse høje Forbrugsskatter. Det forekommer mig, at det ærede Medlem der benytter et fejlt Udgangspunkt. Spørgsmaalet er i Øjeblikket ikke, om vi kunne gaa med til høje Forbrugsskatter, men om vi kunne gaa med til en Nedsættelse af de Forbrugsskatter, vi have. Det nytter nemlig ikke, at vi rent teoretisk give os til at diskutere Frihandelsspørgsmaalet, som om der ikke eksisterede nogen som helst Told i Verden. Det nytter ikke at give sig til at diskutere ud fra de rene Principper; nej, vi maa finde os i at gaa ud fra Toldloven af 1863 og bedømme det foreliggende Forslag i Forhold til det, vi have, og ikke i Forhold til det, vi alle ønske at faa, den rene Frihandel. Og i det Øjeblik, vi altsaa tage Toldloven af 1863 til Udgangspunkt, bliver Spørgsmaalet ikke, om Socialdemokraterne kunne gaa med til høje Forbrugsskatter, men om de Herrer kunne gaa med til en Nedsættelse af de Forbrugsskatter, vi have.

Jeg beklager, at der fra forskellige Sider, særlig fra Maribokanten, er faldet Udtalelser, som jeg ikke kan udtyde paa anden Maade end som et Forsøg paa at lægge de flest mulige Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af det foreliggende Toldlovsforslag. Hvorledes søger man det? Ja, ligefrem direkte at gøre det vilde se lovlig groft ud og ikke pynte udad til; saa vælger man at gaa en anden Vej, nemlig at give sig til at spille Overdemokrater, som synes, at det, de sige, er det

eneste gamle, uforfalskede Venstrestandpunkt, og naar man tager det paa den Maade, kan man selvfølgelig let give sig til at opregne Punkter, hvor der kunde ske yderligere Toldnedsættelser til baade 7 og 10 Millioner, som der har været Tale om. Men hvor skulle vi faa Pengene fra til at dække denne Nedgang med? Vi staa, som den højtærede Finansminister sagde, overfor Gennemførelsen af humane Forslag af vid Udstrækning, og som alle ønske at være med til at gennemføre. Vi maa ikke gaa hen og lave det saadant, at vi ikke have Midler til at gennemføre dem. Og hvad er det saa for et Toldlovsforslag, som de Herrer synes at ville modarbejde? Det er et Toldlovsforslag, om hvilket f. Eks. det socialdemokratiske Hovedorgan i Tyskland „Vorwärts“ skriver, at det giver „væsentlige Toldlettelser paa Masseforbrugets Artikler“, og det er netop det, vi have stræbt efter, efter at faa store Nedsættelser for den jævne, almindelige Del af Befolkningen. Og lad os saa se paa enkelte af de Poster, hvor der bringes disse Folk nogen Fordel. Petroleum bliver helt fri; det drejer sig her om 2 Millioner. Det er dog Penge for Smaafolk. Kul bliver helt fri, det er atter 2 Millioner. Kaffe nedsættes til 40 pCt. af, hvad der nu svares, det er angivet til $1\frac{2}{3}$ Million, Ris og Sago nedsættes til 24 pCt. af, hvad der nu svares, eller med $\frac{2}{3}$ Million, Salt til 4 pCt. af, hvad der nu svares, det bliver $\frac{1}{2}$ Million. Dette er altsammen Poster, der veje, Poster, der ville faa deres Betydning for Fattigmands Budget. Ved Siden af disse Ting, som virkelig betyde noget, virkelig veje noget, forekommer det mig at grænse til det latrelige, naar det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) giver sig til at tale om Tolden paa Klædebørster. Det er muligt, vi kunne skaffe gratis Indførsel ogsaa af dem, men i Stedet for at nævne Klædebørster, forekommer det mig, at det ærede Medlem vilde have ramt Hovedet paa Sømmet nok saa godt, hvis det ærede Medlem havde talt om Tolden paa Klæder, hvor det drejer sig om Tusinde Gange mere end med Hensyn til Klædebørster. Med Hensyn til Manufakturvarernes Gruppe spares der alene paa en saadan Post som „uldne Alenvarer“, Toldlovens Pos. 160, saadan noget som $\frac{1}{4}$ Million, men om 4 Aar vil det gaa op til $\frac{1}{2}$ Million. De Herrer ville huske, at det er en af de Poster, hvor der staaar, at der om 4 Aar vil komme yderligere Nedsættelse. Hele Manufakturvare-